

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 63.

Femte Session.

25de Møde.

Torsdagen den 10de November.

(Forts.)

Kornloven (fortsat): Der er en heel Række af veksende Forhold fra 1789 til 1814, hvorved Kornhandelen led de største Indskrænkninger, idet stundom endog al Udførsel af Korn blev forbudt, medens man til andre Tider atter vendte tilbage til Forordningen af 1788, og erklærede, at nu blev den paany sat i Kraft i dens fulde Omfang. Men i det Hele taget var det dog en veksende Tilstand, som Kornhandelen dengang havde, og som i høj Grad maatte hindre Markedets rigelige Forsyning; og det var saaledes ikke unaturligt, at Politiet kunde opretholde den eensidige Fortolkning, som det i 1792 havde opstillet af Forordningen af 1790. I 1815, efterat det tidligere Udførselsforbud nylig var bortfaldet, gav Politiet en ny Bestemmelse, hvis Indhold bærer et høist vilkaarligt Præg. Politieplacaten af 27de November 1815 forbød nemlig „Høfere og Kjaldermænd samt alle andre saadanne Personer, om hvem man, skjøndt de ikke ere Høfere, dog har grundet Formodning, at de handlede i større og mindre Partier med de Fødevarer, som henhørte til Høferhandelen, at indfinde sig paa Torvene og der købe førend en fastsat Torvetid“, hvorhos „Handlende og Leverandører“ aldeles udelukkedes fra Opkjøb paa Torvene, navnlig af Korn. Det er nu vel saa, at, naar Bestemmelserne i Placaterne af 1782 skulde staae ved Magt, da maatte disse banlyste Personer, „Handlende og Leverandører“, ikke opkjøbe paa Torvene, hverken før eller efter Torvetiden, og Cancelliet har ogsaa erkjendt, at, hvis Placaten af 21de October

1782 endnu stod ved Magt, maatte dette være Resultatet. Dette er anerkjendt af Cancelliet i Departementstidenden for 1841 Spalte 654, og der erkjendes udtrykkeligt, at Placaten af 1782 ikke var indskrænket til Torvetiden; men man antog, at, da denne Sags Ordning i Detailen maatte ligge i Politiets Haand, kunde det ikke være urigtigt af Politiet, at det, idet det anvendte disse Bestemmelser, dog indskrænkede dem til kun at gjælde for Torvetiden. Senere er Indskrænkningen bleven nedsat til kun at gjælde om Torvetiden paa de egentlige Torvedage. Jeg troer saaledes, at det vil være det Rigtigste, naar man vil befrie de Handlende og Leverandørerne fra de Indskrænkninger, der endnu paahvile dem, og ved hvilke de afholdes fra at maatte opkjøbe Kornvarer i Torvetiden, nemlig inden Kl. 10 paa de almindelige Torvedage, da tillige at gaae noget videre og gjenindsætte Forordningen af 24de Novbr. 1790 i dens fulde Omfang, og udvide den ikke blot til Kjøbenhavn, men ogsaa til de andre Kjøbstæder, men dog saaledes, at dette alene udstræktes til uformalede Kornvarer. Der dannede sig nemlig under det hele indskrænkede System, som bestod i Krigsaarene og den nærmest paafølgende Tid, et særligt Næringsbrug, som angik Handelen med formalede Kornvarer, og der bestod med Hensyn til dette Næringsbrug Tvivl, om Bestemmelserne i Forordningen af 1790 vare gjældende ved Siden heraf. Domstolene erklærede sig derfor; men de vedkommende Næringsbrugere henvendte sig til Cancelliet, og Cancelliet udvirkede da en Bestemmelse, som indeholdes i Placat af 18de Marts 1828, og hvorved man indskrænkede Frd. 24de Novbr. 1790, forsaavidt formalede Kornvarer angik, for ikke at gribe ind i dette Næringsbrug, navnlig Meel og Gryn-